

Syksyn ensi tuuli kylmä Läpi maitten puhaltaa, eikä kukaan elävä saa siltä rauhaa milloinkaan. Myrskyks' viima yltyy hyinen piesten maata metsineen, jolloin kosketus sen jäinen kylmää viilein sormineen. Puista lehdet armotonna kuin pedon kynsin kiskoo tuuli aivan rauhatonna ne kauas viskoo. Lokakuun nyt kylmyydellään tuopi viima tullessaan, hallan jäätävyydellään syksyisin se mukanaan. Viestin tulost' kylmän talven se myöskin ilmoittaa, nurkiss' taloin ulvoen laulaa surulauluaan.